

ข้อมูลทั้งหมด ไม่เกี่ยวกับกลุ่มการเมือง

"ไม่ได้โจมตีสีไหน ไม่ได้ว่าร้ายใคร ไม่ได้เข้าข้างใคร"

ต้องการนำเสนอความจริงในประเด็นที่ว่า...

"ต่างชาติล่าอาณานิคมด้วยวิธีใหม่"

โดยแทรกซึมให้รายผู้นำสูงสุดของแต่ละประเทศ

เพื่อยึดครองประเทศนั้นๆ ในทางอ้อม

ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในนั้น เพราะมีทรัพยากรมหาศาล
กระบวนการนี้มีมาตั้งแต่สมัยยังไม่เปลี่ยนแปลงการปกครอง
ด้วยการตั้งใจทำลายสถาบันหลัก... ให้ล้มไปที่ละขั้น
เริ่มด้วยสถาบันศาสนาที่โดนกระทำมาตลอด แต่ไม่ค่อยได้ผล
จึงเปลี่ยนมาเป็น.. "สถาบันพระมหากษัตริย์"
ซึ่งปัจจุบันได้ผลค่อนข้างกว้าง และพี่น้องไทยบางกลุ่ม บางสี
ก็ตกเป็นเครื่องมือของต่างชาติ... โดยไม่รู้ตัว !!!

"ไม่เชื่อไม่เป็นไร แต่อยากให้เปิดใจอ่านให้จบสักครั้ง"

*** เกี่ยวกับผู้เรียบเรียง : โจโจ www.jozho.net**

ศิลปินเดี่ยว นักร้อง นักแต่งเพลง พิธีกร ดีเจ วิทยากร ผลิตสื่อธรรมะ ฯลฯ
ผลิตเสียงอ่านเชิงคุณธรรมหลายชุด แจกฟรี ส่งฟรีทั่วโลก หลายแสนแผ่น
จัดทำเว็บไซต์ธรรมะให้ดาวน์โหลดฟรี มียอดโหลดมากกว่าล้านครั้ง
ส่งข้อมูลธรรมะให้วัด เว็บไซต์อื่น คลื่นวิทยุหลายร้อยแห่งเพื่อออกอากาศ
เคยมีผลงานบันทึกกับเพลงติดอันดับอย่าง รอเธอเหงา & ผู้หญิงกลางคืน
ร้องและแต่งเพลงธรรมะแจกฟรี เช่น.. เพลงตามรอยบัว เพลงกรรม ฯลฯ
เน้นผลิตสื่อเชิงคุณธรรมเพื่อเยาวชนเป็นหลัก / เดินทางบรรยายทั่วประเทศ
(ติดตามภาพกิจกรรมบุญ และผลงานทั้งหมดได้ที่เว็บไซต์)

" งานบรรยายเชิงคุณธรรม โดย : โจโจ "

-ร้องเพลงคุณธรรมประกอบคลิปวีดีโอสอนใจสำนึกพระคุณพ่อแม่+รักนวลสงวนตัว
-เรียนรู้เรื่องพลังงานของจิต ที่ปรับใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพของคนทุกวัย บาบ บุญที่พิสูจน์
ได้ ทางวิทยาศาสตร์ (โมเลกุล ออรา คลื่นสมอง ฯ) และเทียบจากชีวิตจริง
(ทุกการกระทำเป็นพลังงาน วัตถุประสงค์ ส่งผลต่อสุขภาพและเส้นทางชีวิตได้)
-ฝึกสมาธิแบบง่ายโดยใช้สื่อ นำ เช่น ดอกไม้ เพลง ฯ -แฉความจริงเรื่องมมายต่างๆ
ดูดวง แก่กรรม แก่บน ฮวงจุ้ย เพื่อการเลิกโง่/สวดมนต์-สมาธิ ทำดี คิดดี แม้การกอด
บอกรักพ่อแม่ ส่งผลให้สุขภาพดี ผิวสวย มีชีวิตดี ฉลาด เจอคนรักดีๆ ได้อย่างไร
-แนะแนวการศึกษา การเลือกเรียนหรือประกอบอาชีพที่เหมาะสม /การแก้ปัญหา
เยาวชน ทำความเข้าใจเด็กเกเร เพื่อแก้ไขด้วยมุมมองจากคนเคยเลว
ตัวอย่างบุคคลทั่วโลกที่ประสบความสำเร็จ เพราะคิดและทำอย่างไร ฯลฯ

คำชื่นชมที่มีต่อในหลวงจากปากของพระอริยะ ที่หลายคนเคารพศรัทธาอยู่แล้ว อาจทำให้ถูกคิดได้ว่า สิ่งที่เชื่อที่คิด และทำไป มันถูกต้องสมควรหรือไม่ และเพราะเหตุใด บุคคลที่ดังมาไปด้วยศีลจารวัตร ทำประโยชน์ให้ประเทศชาติมากมาย ถึงได้มีความคิดไปในทางสรรเสริญ ชื่นชมพระองค์ท่านทั้งหมด

ข้อความในหนังสือ ส่วนใหญ่รวบรวมมาจากเสียงเทศน์หรือหนังสือของ ผู้ทรงคุณธรรมแต่ละท่านที่บันทึกไว้ สำหรับเรื่องส่วนน้อยที่มาจากคำบอกเล่านั้น เห็นว่ามาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือพอสมควร จึงนำมารวมไว้ด้วย แต่ใช้เป็นเพียงส่วนเสริม เหมือนเล่าสู่กันฟังเท่านั้น โดยถือโอกาสนำประวัติและผลงาน ของแต่ละท่านแบบย่อสั้นเข้าใจง่ายมาเผยแพร่ เพื่อประกาศคุณความดีของ ครูบาอาจารย์ให้คนรุ่นหลังได้รู้จักไปพร้อมกันด้วย

ขอนำตัวอย่างข้อความจากพระอาจารย์ท่านหนึ่ง ซึ่งในสมัยก่อนที่จะมา บวชเป็นพระ ท่านเป็นผู้ที่มีความสำเร็จทางโลกสูงมาก มีตำแหน่งระดับสูงใน องค์กรใหญ่ เป็นผู้ปฏิบัติธรรมและมีงานเขียนด้านธรรมะตั้งแต่ยังเป็นฆราวาส เมื่อบวชเป็นพระ ก็เน้นสอนการปฏิบัติเพื่อดับทุกข์อย่างเดียวด้วย "การเจริญสติ" ไม่มีวัตถุมงคล ไม่มีพุทธพาณิชย์ ในการแสดงธรรมครั้งหนึ่ง หลวงพ่อได้กล่าวถึง ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ไว้ดังนี้ ...

คนดีมีศีลกันให้มากกว่านี้ ก็จะดึงเอานักการเมืองที่ดี มาบริหารบ้านเมืองได้เอง กฎแห่งกรรมเขาไม่ยอมให้คนเลวมาก มาปกครองคนดีทั้งประเทศได้นานหรอก

ความดีไม่ต้องไปที่ไหน ให้เริ่มทำกับคนใกล้ตัว พ่อแม่ ลูก คนรัก เพื่อน ร่วมงาน เพื่อนบ้าน สรรพสัตว์ทั้งหลายที่ต้องพบเจอ ต้องฝึกสิ่งพื้นฐานที่จำเป็น ให้กับตนเองซะก่อน ด้วยการสะสม "เมตตา" ซึ่งจะเกิดได้จริง ด้วยการเริ่มต้นจาก ชีวิตประจำวัน ความเมตตา ปราณี ความหวังดีต่อกันทำได้ง่ายไม่เสียเงิน ฝึกมีน้ำใจกับสิ่งใกล้ตัว ไม่ใช่ฝึกถึงแต่จะทำบุญที่วัด นึกแต่จะใช้จ่ายเงินซื้อบุญ ทำเพราะอยากได้สิ่งตอบแทน จนกลายเป็นไป.. "เอาบุญ" ไม่ได้ไป "ทำบุญ" !!!

รักพ่อหลวง ก็อย่าลืม... ทำดีกับพ่อแม่ของตัวเองก่อนด้วยนะครับ เป็นฐานบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับทุกคน แม้แค่การกอดหอมบอกรักพ่อแม่ ให้ได้ทุกวัน ก็ส่งผลให้ร่างกายหลังสารเคมีดีๆ ออกมามายมาย ส่งให้สุขภาพดี ผิวสวย จิตใจมีความสุข การทำให้พ่อแม่มีความสุข ทำได้ง่ายๆ ด้วยการบอกรัก แสดงความเป็นห่วง เป็นบุญใหญ่ใกล้ตัว ที่ส่งผลดีต่อชีวิตได้มากกว่าที่คิด ความสุขความเจริญจะเกิดกับผู้ที่ **"กตัญญู รู้คุณ"** เท่านั้น

ขอความเจริญทั้งทางโลกและทางธรรมมีแต่ทุกท่านยิ่งๆ ขึ้นไป

ใจโธ

"ข้าวลือ" ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการทำลายฝ่ายตรงข้ามเสมอมา ไม่ว่าจะเป็น สงครามในอดีต หรือแม้แต่การหวังครอบงำผลประโยชน์ของต่างชาติในปัจจุบัน หลายประเทศถูกต่างชาติยึดครอง (โดยทางอ้อม เช่นทางเศรษฐกิจ) ก็เริ่มต้นด้วย.. การปล่อยข้าวลือทำลายผู้นำเป็นอันดับแรก ซึ่งปัจจุบัน "ลือ" ไปได้ไวกว่าอดีต เพราะผลของความเจริญทางด้านเทคโนโลยี และสื่อออนไลน์ ธุรกิจการค้าก็อาศัยข้าวลือในรูปแบบของ "งานวิจัย" ที่มักแสดงผลด้านดีแต่ไม่บอกข้อเสียเพื่อส่งเสริมสินค้าตัวเอง หรือเพื่อทำลายคู่แข่ง

สินค้าสุขภาพหลายอย่างทั้งที่มีงานวิจัยรับรอง แต่ต่อมาก็พบว่าไม่ได้ผลจริงหรือหลอกลวง สารเคมีในอาหารและของใช้หลายอย่างอันตรายมากกว่าที่คิด แต่กลับถูกปิดเบือนและยังมีการใช้แบบไม่ระวัง เช่น ซิลิโคนในครีมนวด-ยาสระผมที่ก่อปัญหาผมร่วง / **ฟลูออไรด์** และสารฟอกขาวที่อันตรายโดยเฉพาะกับเด็ก แต่มีอยู่ในยาสีฟัน / **สารแทนความหวาน น้ำตาล 0%** อาจทำให้อ้วนกว่าเดิม ก่อมะเร็ง ทำลายสมอง / **ครีมล้างหน้า** ที่อ้างว่ารักษาสิวแต่กลับเป็นสาเหตุของสิวยาลดใช้ ที่ช่วยได้แค่บรรเทาแต่ไม่ได้ช่วยรักษา เพราะร่างกายจะหาเองได้ แต่กลับส่งผลต่อระบบภูมิคุ้มกันให้ต่ำลง / ส่วนผสมแท้ 100% แต่กลับมีแค่ 1% อาหารเสริมหลายชนิดมีขนาดและปริมาณน้อยไปหรือเกินกว่าร่างกายจะรับได้ หลายยี่ห้อขาดสารเสริมฤทธิ์ที่จะได้ผลจริง เท่ากับกินฟิร หรือทำร้ายตัวเอง ฯลฯ

บทพาทุง เขาให้สวดเพื่อให้ระลึกพระคุณของพระพุทธเจ้า ว่าท่านชนะทุกอย่าง แม้แต่ช้างตกมัน ท่านชนะได้ด้วยความสะดวก คืออดทน อดกลั้น ไม่โกรธ ไม่ตอบโต้ มีแต่ความรักให้ศัตรู บทสวดต้องการให้เราจดจำและระลึกถึงจุดนี้ แล้วนำมาใช้ ไม่ใช่สวดแล้วจะชนะทุกอย่าง มันต้องเข้าใจแล้ว น้อมนำมาใช้กับตัวเองด้วย เห็นหลายคนชอบเอาบทนี้มาสวดเพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากหายนะ

บทสวดมีไว้เพื่อท่องจำหลักการ ที่จะสอนให้เรามีเมตตากับทุกสรรพสิ่ง แล้วจะชนะปัญหาได้อย่างไรอย่างพระพุทธเจ้า ศาสนาอื่น เช่น พระเยซูก็สอนให้มีเมตตาโดยไม่มีประมาณ คนทำร้ายเราไม่ให้โกรธ หากมีคนดบแก้วน้ำให้ยื่นแก้วมาให้ดบ ทุกศาสนาล้วนสอนให้รู้จักอภัย และให้โอกาสคนหลงผิด และส่งความเมตตา ส่งความปรารถนาดีให้เขา ไม่ใช่เอาแต่คำคนที่คิดไม่เหมือนเรา แล้วอยากให้.. "คนไทยรักกัน"

จำไว้ว่า ไม่มีการชนะที่แท้จริงได้ด้วยคำคำ การโกรธ หรือการบังคับใจ ให้เขาต้องคิดเหมือนเรา เขามีสิทธิ์ที่จะไม่เคารพรักพ่อเรา ถ้าอยากให้เรารักเหมือนเรา ก็ต้องชี้แจงข้อมูลที่แท้จริง ด้วยเหตุผลที่น่าเชื่อถือให้เขาฟัง และต้องทำด้วยใจที่เมตตาและปล่อยวางหากเขาไม่เข้าใจ ไม่ใช่ปากพร่ำบอกแต่ว่า "รักพ่อ" แต่ไม่เคยทำดีเพื่อพ่อเลย ไม่เคยให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับคนที่เข้าใจผิด

ตัวอย่างสื่อต่างชาติบิดเบือนความจริง

"ในหลวง" ไม่ได้ทรงร่ำรวยที่สุดในโลกตามที่นิตยสารต่างชาติอ้าง

สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ได้เผยแพร่ข้อมูลประจำปี 2553 และชี้แจงว่า ตามที่ "นิตยสารฟอร์บส์" ได้ลงข่าวว่า.. ในหลวงเป็นพระมหากษัตริย์รวยที่สุดในโลกนั้น ไม่เป็นความจริง พระราชทรัพย์ของในหลวง คือ ..

"ทรัพย์สินส่วนพระองค์" ส่วนทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็น ..

"ทรัพย์สินของรัฐและของแผ่นดิน" ซึ่งมีรัฐบาลโดย รมต.กระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการเป็นผู้รับผิดชอบ แต่ก็ยังมีผู้เข้าใจผิดเรื่องนี้ไม่น้อย

“ หลังปี 2479 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราชานุญาติให้ ส.ป.ก. นำที่ดินประมาณครึ่งหนึ่ง (ประมาณกว่า 44,000 ไร่) ไปจัดสรรให้ประชาชนได้มีที่ทำกิน และได้ทรงตั้งกองทุนขึ้นมาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบนที่ดินเหล่านี้ด้วย ”

ที่ดินในความดูแลของสำนักงานทรัพย์สินฯ ไม่ได้ถูกใช้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์อย่างเช่นเอกชนทั่วไป โดยที่ดิน 93% ให้เช่ากับหน่วยราชการ องค์กรที่ทำงานเพื่อสังคม และประชาชนที่มีรายได้น้อย และชุมชนอีกกว่าร้อยละ ในอัตราที่ต่ำมาก มีที่ดินประมาณ 7% เท่านั้น ที่ให้เอกชนเช่าในเชิงพาณิชย์ มีการลงทุนหลักในสองกิจการ คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) และบริษัทปูนซิเมนต์ไทย (SCG) เป็นการลงทุนของสำนักงานทรัพย์สินฯ ที่กระทรวงการคลังดูแล

ถ้าเข้าใจเรื่องของพลังทางจิตที่สามารถส่งถึงกันได้ จะเข้าใจเลยว่า ทำไมการสวดมนต์ถวายพระพรจึงมีผล ทำไมการสาบแช่งกัน การทำคุณไสยจึงสามารถทำได้ ยิ่งถ้าเป็นการทำของคนจำนวนมาก "ยิ่งมีผลมาก" เหมือนเทียนเล่มเล็ก หากนำมาจุดพร้อมกัน หลายล้านดวง ก็ส่องสว่างและมีพลังงานมากขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า

คนส่วนใหญ่เวลาเห็นในหลวงประจวบ ก็จะมีสติสับสนสสาร ร้องให้กังวล เครียด !! คุณรู้ไหมว่าถ้าคิดพร้อมกันแบบนี้หลายล้านคน

.... จะเกิดพลังงานลบ ส่งไปหาพระองค์ท่านมากแค่ไหน ???!!

ผู้มีสติและมากด้วยความดี จะมีเกราะป้องกันเป็นพลังงานเข้มข้นสะสมในกาย และแผ่ออกมารอบตัว ทำให้พลังลบที่มาปะทะ ส่งผลน้อยลง ทางที่ดีควรส่งพลังบวกไปถวายพระองค์ท่าน ซึ่งพลังความรัก เมตตา พลังงานจากจิตที่สดชื่น ผ่านการพิสูจนแล้วว่าผลต่อโมเลกุลในร่างกายได้จริง ถ้าคนหลายล้านคนฝึกทำใจให้เป็นสุขก่อน แล้วค่อยคิดถึงพระองค์ท่าน น้อมส่งความสุขไปถวายในหลวง จะยิ่งส่งให้พระองค์ทรงมีสุขภาพแข็งแรงยิ่งขึ้น

คำนำ

ประเทศที่มีศูนย์รวมจิตใจให้ประชาชนได้ยึดเหนี่ยว จะส่งผลให้ประชาชนรักสามัคคี และก่อเป็นพลังเหนียวแน่น ที่สามารถคานอำนาจนักการเมืองชั่วและอำนาจครอบงำจากต่างชาติได้ คนไทยส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ที่กำลังผจญกับความลำบากหรือเศรษฐกิจไม่คืบหน้า ในความจริง.. เราสบายและมีความสุขมากกว่าอีกหลายประเทศ (เราลำบากเพราะนักการเมืองโกงกิน และความเห็นแก่ตัวของคนในสังคมมากกว่า) ซึ่งดูได้จาก.. กรุงเทพฯ และเมืองไทย ถูกจัดเป็นสถานที่น่าเที่ยวอันดับต้นๆ ของโลก ประเทศไทย เป็นจุดยุทธศาสตร์แห่งภูมิภาค มีทรัพยากรมหาศาล (ซึ่งกำลังตรวจพบเรื่อยๆ) แรงงานมีฝีมือ สถานที่ท่องเที่ยว เป็นคลังอาหารและครัวของโลก ฯ

เป็นประเทศเดียวที่ต่างชาติพยายามจะยึดครองไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม แต่ก็ไม่เคยสำเร็จ เพราะเรามีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจคนทั้งชาติ หากไม่มีสถาบันให้ยึดเหนี่ยว ผู้คนจะแตกแยกความสามัคคีง่ายขึ้น นักการเมืองมีโอกาสทำอะไรได้อิสระไม่ต้องเกรงใจใคร และต่างชาติก็สามารถซื้อตัวนักการเมืองหรือร่วมมือกับคนเหล่านี้ ในการขายสมบัติของชาติ หรือกอบโกยออกกฎหมายแอบแฝงให้ต่างชาติเอาเปรียบเราได้ง่ายขึ้น (..กว่าทุกวันนี้)

เปรียบสถาบันคือเจ้าของประเทศ คนเป็นเจ้าของบ้านย่อมจะไม่ขายบ้านตัวเองเพื่อแลกผลประโยชน์อันเล็กน้อย แต่คนที่มาเช่าบ้านหรือมาทำหน้าที่แค่ชั่วคราว

ทำไปสักพัก แล้วจินตนาการให้เห็นภาพดอกไม้พร้อมกลิ่นและบรรยากาศเย็นสบายพร้อมแสงสีทองอ่อนๆ ส่งออกจากตัวเราไปโอบรอบพระองค์ท่านหรือบุคคลที่เรารัก น้อมนึ้กให้พระองค์ทรงสดชื่น ขอทรงได้กลิ่นหอมและรู้สึกสุขเหมือนกับที่เรากำลังรู้สึกเป็นสุขอยู่ในขณะนี้ (หากส่งความรู้สึกเจาะจงไปตรงบริเวณที่เจ็บป่วย จะส่งผลชัดขึ้น ช่วยได้จริงๆ)

อาจจะนำดอกไม้จริงที่มีกลิ่นหอมเช่น "ดอกมะลิหรือจำปี" มาร่วมด้วยก็ได้ จะทำให้ได้ผลดีขึ้น เพราะกลิ่นดอกไม้จริง จะช่วยให้สมองมีความสุข และจับความรู้สึกได้ชัดกว่า (ดัดแปลงมาจาก : สมาธิแนวกายทิพย์เพื่อสุขภาพ สมาธิแสงสว่างของท่านสัตยาไสยบาวา และสมาธิกุหลาบ ของ อ.ฉลาดาน บุนนาค)

พลังงานทางจิตมีจริง การทดลองทางวิทยาศาสตร์ พิสูจน์ให้เห็นว่าความรักความหวังดี สามารถส่งหากันระยะไกลได้ มีผลกับคลื่นสมองของคนอื่น และเปลี่ยนแปลงโมเลกุลน้ำให้เป็นน้ำที่ดีขึ้นได้ เห็นชัดกับอาหารที่คุณแม่ทำจะอร่อยกว่าคนอื่น ซึ่งพิสูจน์แล้วว่า เกิดจากความรักบริสุทธิ์จากแม่ ออกจากใจไปเปลี่ยนโมเลกุลน้ำในอาหารนั่นเอง

ถ้าผู้นำไม่เข้มแข็ง ไม่เด็ดขาด ไม่มีอำนาจมากพอ จะควบคุมให้เกิดความสงบในประเทศไม่ได้ หลังล้มซัดคัม ก็เกิดการนองเลือด แย่งอำนาจในประเทศ วุ่นวายมาก

สหรัฐอเมริกา ระบุในแบบเรียนว่า.. "ประเทศที่จะใช้ระบอบ - ประชาธิปไตยได้ คนในประเทศต้องมีการศึกษามากกว่า 75%"
ลี กวน ยู กล่าวไว้ว่า.. "แนวคิดประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนแบบตะวันตกใช้ไม่ได้กับเอเชีย" ประธานาธิบดี โทมัส เจฟเฟอร์สัน กล่าวไว้ว่า.. "ภัยคุกคามร้ายแรงที่สุด ของประชาธิปไตยคือ พลเมืองที่ไม่มีการศึกษา"

นี่เป็นสิ่งที่เราไม่เคยให้ความรู้กับคนทั่วไปว่าประชาธิปไตยจะได้ผลต่อเมื่อคนส่วนใหญ่ต้องมีคุณภาพ เสียงทุกคะแนนจะมีผลดีต่อประเทศ ต้องเป็นเสียงจาก.. คนดีมีศีลธรรม มีความรอบรู้ คิดเป็น ไม่ทำผิดกฎหมาย มีวิจารณ์ญาณมากพอ กลั่นกรองข้อมูลได้ หรือเป็นคนที่มีคุณภาพนั่นเอง

เสียงส่วนใหญ่หากมาจาก คนเสเพล ดิฉยา ขายยา เปิดบ่อน เลี้ยงภาษี เห็นแก่ตัว ฆมฉายไหว้จอมปลวก ถามว่าถ้าหากเสียงส่วนใหญ่เป็นแบบนี้ จะมีวิจารณ์ญาณในการเลือกตั้ง เลือกผู้นำและใช้สิทธิได้ถูกต้อง และดีต่อส่วนรวมได้จริงหรือ ดังนั้นในแต่ละประเทศ จึงควรมีรูปแบบการปกครองเป็นประชาธิปไตยในลักษณะที่แตกต่างกันไป

[นีกอชฐาน..] ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญกุศลคุณความดีมา

รับราชการมาด้วยความสุจริต

ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติบ้านเมือง

ได้ปฏิบัติศีลธรรมกับครูบาอาจารย์

รับใช้ครูบาอาจารย์เป็นบุญกุศล

(หรือน้อมนิกถึงบุญกุศลต่างๆ ที่เราเคยทำไว้ หรือตั้งใจจะทำตลอดไป โดยเฉพาะการรักษาศีลการปฏิบัติธรรม มีอานิสงส์นำมาซื้อชื้อฐานได้ดีมาก)

"ข้าพเจ้าขอประมวลมาอุทิศเป็นพลัง น้อมจิตน้อมใจ

ขอให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงพระชนมายุยิ่งยืนนาน

ปราศจากพระโรคพาธทั้งหลายทั้งปวง

เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่พสกนิกรสืบไป"

(สาธุ)

วิธีการที่ดีที่สุด ไม่ได้หมายถึงต้องเป็นสิ่งที่ดีที่สุดกับทุกคน มันต้องมีความพอเพียง และสมดุลสอดคล้อง กับผู้คนและวิถีชีวิตของคนในแต่ละชาติด้วย

ดังนั้นในหลายประเทศจึงจำเป็นต้องมีรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับ ประชากรของตนเอง โดยหลักสำคัญต้องมีผู้นำสูงสุดเป็นศูนย์รวมใจของคนทั้งชาติ ให้มีสามัคคีรวมพลังกันเป็นหนึ่งได้จริง ซึ่งในประเทศไทยก็ใช้ระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข แล้วก็ทำให้ประเทศเรารอดพ้นหายนะจากการยึดครองทั้งทางตรงและทางอ้อมจากต่างชาติมาได้ตลอด เป็นชาติเดียวในภูมิภาคที่ รักษาเอกราชมาได้จนทุกวันนี้

หากยังมีผู้นำทางจิตวิญญาณที่ครองใจคนในชาติให้เป็นหนึ่งเดียวได้ จะไม่สามารถกอบโกยและยึดครองประเทศเหล่านั้นได้(เต็มที) สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ฝ่ายจ้องทำลาย รู้ดี จึงพยายามใส่ร้ายป้ายสี สร้างหลักฐานเท็จ และมีกระบวนการสร้างข่าวลืออย่างต่อเนื่องมาเป็นสิบๆปี มีผู้ใหญ่ซึ่งเป็นประธานชมรมธรรมะแห่งหนึ่ง เคยเล่าให้ฟัง ก่อนเสียชีวิตว่า กระบวนการนี้เทเงินลงมาในสมัยก่อน 150 ล้าน เพื่อจ้างคนไปปล่อย ข่าวลือตามตลาดและร้านเสริมสวยโดยตรง โดยหวังผลระยะยาว เพราะเห็นชัดว่าคนไทยเชื่อคนง่ายโดยเฉพาะข่าวลือ และผู้ถูกกล่าวหา ก็ลงมาแก้ข่าวเองไม่ได้

แหล่งที่ปล่อยได้ดีที่สุดก็คือเหล่าแม่บ้านร้านค้าต่างๆ และปากต่อปากที่ส่งต่อกันมาเป็นสิบปี ส่งผลให้เราหลายคนก็คงจะได้ยินข่าวลือต่างๆ เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ

ผมไม่ใช่คนคลั่งหรือมกมายเรื่องไสยศาสตร์
แต่ก็ศึกษามากพอจนรู้ว่า.. พลังจิตมีจริง
และคนที่ปฏิบัติธรรมจนมีฤทธิ์อ่านใจคนได้มีอยู่จริง
"พิสูจน์และเจอมากับตัวเองแล้ว"

ซึ่งท่านเหล่านี้สามารถมองเห็นความจริงได้ชัดว่า
ใครดีไม่ดีอย่างไร คิดอย่างไร
แล้วทุกท่านที่ผมเจอมานั้น ล้วนสรรเสริญชื่นชมใน
พระบารมีและพระจริยวัตรของ
"ในหลวงรัชกาลที่ ๙ "

หลายอย่างอยู่ในที่ลับเกินคนทั่วไปจะเข้าถึง แม้แต่คนสนิทก็ยังเข้าถึงได้ไม่ทุกเวลา และข้อมเป็นไปไม่ได้ที่เหล่าคนสนิทต่างๆ จะพร้อมใจกัน "ทรยศ" มาเล่าให้ฟัง

ข้อมูลที่เผยแพร่ส่วนใหญ่ มักอ้างว่าได้ยินมาแบบนั้น พนักงานที่นั่นเล่าแบบนี้ แต่หาหลักฐานจริงไม่ได้ เป็นแค่ข่าวลือแต่คนฟังก็ดันเชื่อและบอกต่อกันไป น่าจะคิดได้ว่า เรื่องแบบนี้มาพูดมั่วๆ อาจคิดคุุได้ มีประโยชน์อะไรเอามาพูด ทำไมต้องโง่หัว บัตรให้ดู บางคนอ้างว่าฟังจากคนรับใช้ จากคนสนิทของท่าน ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นคนบ้านเดียวกันเลยเล่าให้ฟัง ถามว่าเรื่องใหญ่โตและมีผลต่อชีวิตคนเล่าขนาดนี้ จะกล้าเสี่ยงมาเล่าให้คนฟังรู้จัก ด้วยเหตุผลแค่ว่าเป็น.... "คนบ้านเดียวกัน " เท่านั้นหรือ !!! คิดกันหน่อยไหม ??

ตัวอย่างของนิตยสารต่างชาติที่ลงข้อมูลบิดเบือนให้ท่านเป็นกษัตริย์ที่รวยที่สุด ก็เป็นตัวอย่างเป็นที่เห็นได้ชัดว่า มีการโจมตีใส่ร้ายจริง ข้อมูลมากมายที่แสดงถึง พระอัจฉริยภาพและพระบารมีของในหลวง มิให้พิสูจน์และตรวจสอบได้เสมอ หากท่านไม่เข้าใจและคิดว่าไม่อยากจะเชื่อ ก็ขอให้ลองปฏิบัติธรรมสักพัก สวดมนต์ทุกวัน ทำความดีกับส่วนรวมให้มาก "คนดีย่อมเห็นความดีของผู้อื่นได้ง่าย" หากจิตของท่านเปี่ยมด้วยเมตตา ก็จะเข้าใจได้ไม่ยากว่า ทำไม ในหลวง ถึงได้เป็นที่สรรเสริญชื่นชมของเหล่าพระอริยะมากมายหลายรูปขนาดนี้

"นางแก้วคู่บารมี"

จากประวัติของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์หลายองค์ จะเห็นได้ว่าจะต้องมีคู่บุญบารมีที่ปรารถนาจะติดตามเพื่ออุปัฏฐากดูแลพระองค์ท่านด้วย เช่น พระมเหสี ราชโอรส ราชธิดา พระประยูรญาติ นายทหารเอกคู่บารมี ฯลฯ

เพราะการเป็นพระโพธิสัตว์จะต้องบำเพ็ญบารมียาวนาน ซึ่งจะมีผู้ปรารถนาเป็นสาวกติดตามไปทุกภพทุกชาติเป็นจำนวนมาก และผู้ที่จะมาเกิดเป็นคู่บารมีนั้นก็ต้องมีบุญมีวาสนาบารมีเหมาะสมกันด้วย โดยเฉพาะคู่ครอง ที่ต้องมีบารมีและคุณธรรมอื่นๆ ใกล้เคียงกัน ไมอย่างนั้นจะเกิดมาเป็นคู่ครองโดยเฉพาะคู่บารมีไม่ได้เด็ดขาด

ซึ่งเรื่องนี้ก็ตรงกับที่หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ได้กล่าวไว้ใจความโดยย่อว่า .. "ในหลวงและพระราชินี คือ หัวใจของชาติไทยเรา ให้พากันทอดทูน"

ดังนั้นจึงพูดได้ว่า .. พระองค์ทั้งสองคือคู่พระบารมีกัน โดยแท้

ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงเป็นที่ยอมรับทั้งจาก สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช รวมถึงพระอริยะและผู้ทรงคุณธรรมหลายท่าน ว่าทรงสนพระทัยในการศึกษาปฏิบัติธรรม ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติสมาธิ-วิปัสสนากรรมฐาน ทรงสนใจจริงจังทั้งขณะทรงออกบวช และหลังทรงลาสิกขาแล้ว ก็ยังทรงนิมนต์พระกรรมฐานให้มาแสดง พระธรรมเทศนาในพระราชวังเป็นประจำ

เสด็จพระราชดำเนินพบปะเพื่อสนทนาธรรมกับพระวิปัสสนาจารย์หลายองค์ทั่วประเทศ เช่น สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า, หลวงปู่ฝั้น อาจาโร หลวงปู่ขาว อนาลโย, หลวงปู่ดุลย์ อตุโล, หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี, หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ, หลวงปู่ชอบ ฐานสโม, หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย, พระอาจารย์แบน ธนากโร, หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน, หลวงปู่ครูบาชัชวงศาพัฒนา, หลวงปู่หลุยส์ จันทสาโร, หลวงปู่สมชาย ฐิตวิริโย, พระอาจารย์วัน อุตตโม, หลวงปู่ นำ ชินวโร, พระราชพรหมญาณ หลวงพ่อฤาษี, หลวงพ่อเกษม เขมโก, หลวงปู่ตี๋ พุทฺธจาโร ฯลฯ

โดยเรียนรู้ธรรมะผ่านโลกของโอบปาติกะ หรือ โลกหลังความตาย ซึ่งเป็นการเขียนด้วยการอิงหลักตามพระไตรปิฎกที่ท่านเชี่ยวชาญอย่างมาก ไม่ได้กล่าวลอยๆ ขาดเหตุผลแบบงมงาย การอธิบายยังประกอบไปด้วยงานวิจัยของต่างชาติ และบทความแปลจากทั่วโลก เพื่อแสดงเหตุผลประกอบให้คนรุ่นใหม่เข้าใจได้ว่า โลกหน้ามีจริง นรกสวรรค์มีจริง และน้อมนำมาสู่การเข้าใจธรรมะขั้นสูงได้อย่างไร (ซึ่งมีตำราและการสอนหลายวิธี สำหรับบุคคลที่จริต ปัญญาแตกต่างกัน)

ในปีพ.ศ.2518 ได้ก่อตั้งศูนย์ปฏิบัติธรรมแคมป์สนขึ้นเพื่อให้เป็นที่ศึกษาค้นคว้าวิจัยและฝึกอบรมด้านวิปัสสนากรรมฐาน และต่อมาได้มอบให้เป็นสมบัติของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) อาจารย์พร เป็นผู้ดำเนินการตรวจชำระคัมภีร์ อรรถกถา-ฎีกา ซึ่งเป็นหนังสืออธิบายพระไตรปิฎก และได้ส่งมอบให้กับ มจร. ซึ่งตรวจชำระและจัดพิมพ์ได้เสร็จแล้วถึง 47 คัมภีร์ เป็นการมอบองค์ความรู้เพื่อความเข้าใจในพระธรรมอย่างละเอียดและถูกต้อง เปรียบดังได้มอบสมบัติอันล้ำค่าไว้ให้กับพระเถระและพุทธศาสนิกชนไทยเลยทีเดียว

[พระไตรปิฎกภาษาเดิมลึกซึ้งมาก ต้องผู้ที่แตกฉานเท่านั้นถึงจะตีความได้รอบคอบ และถูกต้อง คนธรรมดาแค่อ่านตามตัวหนังสือก็จะเข้าใจคลาดเคลื่อนได้ง่าย และปัจจุบันก็มีคนเข้าใจผิดเยอะมาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องได้รับคำอธิบายจากผู้ที่ศึกษาปฏิบัติมาอย่างชำรองอีกที]

: รวมคำพูดจากพระอริยะหลายรูปที่กล่าวถึง ในหลวงรัชกาลที่ ๕

"พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิบัติพระราชกิจทางพระพุทธศาสนาอย่างสมบูรณ์ มาตั้งแต่พระชนมพรรษาข้าน้อย ทรงพอพระราชหฤทัยในการฟังเทศน์ที่มีอยู่เป็นประจำ เมื่อได้ทรงพบปะกับพระมหาเถระผู้ใหญ่ ก็มีพระราชปฐุจฉาและทรงสดับข้อธรรมนั้นๆ อยู่เนืองๆ "

“...พระ ภิกษุพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระผนวชด้วยพระราชศรัทธาที่ตั้งมั่นในพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง ประกอบด้วยพระปัญญา และได้ทรงปฏิบัติพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด...”

“...ด้านที่เป็นการส่วนพระองค์นั้น ก็ทรงปฏิบัติพระองค์ยึดมั่นอยู่ในคุณธรรมของพระพุทธศาสนา มีราชธรรม เป็นต้น ทรงศึกษาพระพุทธศาสนา และทรงนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเป็นการส่วนพระองค์ในโอกาสต่างๆ และบำรุงพระสงฆ์ ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเป็นจำนวนมากมิได้ขาด...”

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

ได้รับการยอมรับจากคณะสงฆ์ว่า

ทรงเป็นนักปริยัติที่เป็นพหูสูตรและนักปฏิบัติที่เคร่งครัด

ประวัติย่อ อ.พร รัตนสุวรรณ

อ.พร รัตนสุวรรณ เกิดเมื่อปี พ.ศ.2461 เข้ากรุงเทพฯ มาอยู่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ตั้งแต่อายุ 13 ได้ศึกษาบาลีไวยากรณ์และแปลธรรมบทจนอายุ 17 จึงได้บวชเป็นสามเณร และเพียงพรรษาเดียวก็สอบได้เปรียญ 3 ประโยค และสอบได้จนถึงประโยค 6 ในขณะที่ยังเป็นสามเณรนั่นเอง เมื่ออายุ 20 จึงได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ และรับหน้าที่เป็นครูสอนบาลีที่วัดมหาธาตุอยู่ 2 ปี

ท่านเป็นพระที่ชอบศึกษาค้นคว้าโดยเฉพาะพระไตรปิฎก ต่อมาได้ขอลาไปปฏิบัติธรรมที่เพชรบุรี และย้ายไปอยู่กับท่านพุทธทาสระยะหนึ่ง ก่อนจะย้ายไปจำพรรษาอยู่ที่บ้านเกิดคืออุดรดิตต์ 2 ปี และย้ายต่อไปที่เชียงใหม่ ซึ่งที่นี้เองท่านได้ตั้งใจศึกษาพระไตรปิฎก-อรรถกถาอย่างเดียวจนถึง 4 ปีเต็ม โดยไม่รับกิจนิมนต์ใดๆ เลย พ.ศ.2491 เปิดโรงเรียนพุทธศาสนาวินวาทิตย์ขึ้นเป็นครั้งแรกที่เชียงใหม่ ออกเทศน์อบรมธรรมะให้แก่นักเรียนและประชาชนทั่วไป ต่อมาถูกนิมนต์มาอยู่ที่วัดคูมอญ และได้ตั้งพุทธนิคมเชียงใหม่ สอนพุทธธรรม ฯลฯ

เมื่ออย่างอายุ 30 ในปี 2492 ได้ร่วมกับหลวงพ่อบุญญานันทะภิกษุ เทศน์อบรมนักเรียนและประชาชนในเทศบาลเชียงใหม่จนได้รับความนิยมนอย่างมาก เพราะเป็นแนวหลักธรรมเน้นเหตุผลไม่มมงายเข้าใจง่าย จึงทำให้เกิดการก่อสร้างพุทธสถาน-

หลวงปู่ รักในหลวงมาก สวดมนต์ถวายในหลวงทุกวัน

ในสมัยที่หลวงปู่มีชีวิต ท่านจะกำชับให้ลูกศิษย์ ให้เอาบุญจากการภาวนารวมเข้ากับบุญของพระพุทธเจ้า และพระอรหันตสาวกทั้งหลาย ถวายให้ในหลวงรวมทั้งแผ่เมตตาให้ เทพเทวาผู้ปกป้องรักษาพระองค์ท่าน ให้มีความสุขแล้วก็กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวรของพระองค์ท่านให้ไปเกิดในสุคติภูมิ หลวงปู่กล่าวว่า ...

"หากไม่มีในหลวง พระพุทธศาสนาที่ตั้งอยู่ไม่ได้" หลายครั้งที่ลูกศิษย์จะรับทราบได้ว่าหลวงปู่จะเข้าที่เพื่ออธิษฐานช่วยในหลวงในยามที่พระองค์ทรงพระประชวร

หลวงปู่ พรหมปัญโญ

(พระเกจิอาจารย์ ที่มีข้อวัตรปฏิบัติเคร่งครัด เป็นที่ยอมรับในหมู่นักปฏิบัติธรรม)

"วันหนึ่งข้างหน้า ในหลวงจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งของโลก"

"ในหลวงเป็นพระโพธิสัตว์ ปราบณาพุทธภูมิ"

หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย (พระราชสังวรญาณ)

(พระวิปัสสนาจารย์ผู้เคร่งครัดในศีลในธรรม และเชี่ยวชาญในวิปัสสนากรรมฐาน)

หลวงพ่อพุทธ ยังสอนวิธีอธิษฐานจิตเพื่อถวายในหลวง : (อยู่ในภาคผนวก)

อ.พร รัตนสุวรรณ

อ.พร รัตนสุวรรณ ถือเป็นปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาท่านหนึ่งของไทยก็ได้ ท่านเชี่ยวชาญทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ รอบรู้ในการการทำสมาธิและวิปัสสนากรรมฐาน แดกฉานในพระไตรปิฎก-ปรัชญาและศาสตร์ต่างๆ หลายแขนง ได้ทำประโยชน์ให้ประเทศชาติและพระศาสนาไว้อย่างกว้างขวาง เป็นผู้ที่แจกแจงธรรมะได้อย่างลึกซึ้ง มีผลงานทางตำรา และก่อตั้งหน่วยงานเผยแผ่ศาสนาไว้มากมาย เช่น ธรรมวิจยร.ร.พุทธศาสนาวันอาทิตย์ ศูนย์ปฏิบัติธรรมแคมป์สน สำนักคั่นคว่ำทางวิญญูณฯ

อ.พร ได้กล่าวถึงในหลวง (ร.๙) ซึ่งมีใจความสรุปได้ประมาณว่า

"พระองค์เป็นผู้มีพระเมตตาสูงมาก ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ เมื่อได้พบเห็นพระองค์ท่าน โดยเฉพาะด้วยตาตนเอง จะมีความชื่นชมยินดี และอยากรับใช้ อยากทำอะไรถวายท่าน เหตุเพราะพลังเมตตาในพระองค์แผ่ออกมาดั่งพลังเมตตาของแต่ละคน ซึ่งแต่ละคนจะรู้สึกได้มากน้อยตามความเมตตาที่ตนเองมี ลักษณะเช่นนี้เป็นลักษณะของผู้มีบุญ และผู้ที่ประสบความสำเร็จ การจะมีคนรัก รำรวยสุขสบายได้จริง จะต้องเกิดจากมีพลังเมตตาในตนเอง เป็นพลังที่ดึงให้มีคนอยากช่วยเหลือสนับสนุน เต็มใจรับใช้หรือทำงานให้ "

"มีแต่คนไม่ฉลาดเท่านั้นที่จะไม่รู้ว่ ในหลวงพระองค์นี้มีดีอย่างไร.."

พระอาจารย์วัน อุตฺตโม (พระอุดมสังวรวิสุทธิเถร)

(พระอุปัชฌ์จากหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต ที่ทำหน้าที่ยาวนานที่สุด)

"กระเสด็จของพระองค์ท่านมีพลัง พลังที่เกิดจากการปฏิบัติที่ดี"

ครูบาพรหมจักร วัดพระพุทธรบาทตากผ้า..

(พระผู้ नियมการชุดงค์อยู่ป่าเป็นวัตร และเมื่อมรณภาพ อัฐิกลายเป็นพระธาตุ)

ลูกศิษย์ท่านหนึ่งยืนยันว่า หลวงปู่ท่านกล่าวด้วยตนเองว่า

" ในหลวงเป็นพระโพธิสัตว์ "

หลวงปู่บุญฤทธิ์ ปณฺฑิโต ที่พักสงฆ์สวนทิพย์ จ.นนทบุรี

(พระธรรมทูตที่ได้รับการยอมรับว่าแตกฉานในพระไตรปิฎกและวิปัสสนากรรมฐาน)

"ในหลวงทรงมีพลังเมตตาสูงมาก เป็นลักษณะของผู้มีบุญ ผู้ปฏิบัติธรรมจะเข้าถึงธรรมไม่ได้หากไม่เชื่อในพระบารมีของพระพุทธเจ้า ประเทศชาติจะวุ่นวายหากประชาชนไม่เชื่อในมันในพระอัจฉริยภาพ และการเป็นผู้ทรงคุณธรรมของในหลวง"

อ.พร รัตนสุวรรณ

(ผู้เชี่ยวชาญพระไตรปิฎก ผู้ก่อตั้งธรรมวิจยและพุทธศาสนาวินิจฉัย)

ก่อนจะละสังขาร ท่านครูบาได้ตื่นจากจำวัดแต่เช้า ปฏิบัติธรรมตามกิจวัตร เมื่อถึงเวลาท่านลุกนั่งสมาธิ สำรวมจิตสงบระงับ และมรณภาพในท่านั่งสมาธิภาวนา เมื่อวันที่ 17 ส.ค.2527 สิริอายุ 87 ปี (67 พรรษา) หลังพระราชทานเพลิงเสร็จสิ้นปรากฏว่า.. อัฐิของครูบาพรหมจักรได้กลายเป็นพระธาตุ มีวรรณะสีต่างๆ หลายสี เป็นที่อัศจรรย์ของเหล่าศิษย์และคนทั่วไปที่ได้พบเห็น

โอวาทของท่านครูบาพรหมจักร

ข้อ ๑. ปัญญา ความรอบรู้

ข้อ ๒. สัจจะ ความจริงใจ คือประพฤติสิ่งใดก็ให้ได้จริง

ข้อ ๓. จาคะ สละสิ่งเป็นข้าศึกแก่ความจริงใจ และ

ข้อ ๔. อุปปสมะ สงบใจจากสิ่งเป็นข้าศึกแก่ความสงบ

รวมทั้ง ๔ ประการนี้ ท่านเรียกว่า อธิษฐานธรรม

คือ ธรรมที่ควรตั้งไว้ในใจ

"ในหลวงพระองค์นี้ ท่านเป็นพระโพธิสัตว์นี่.."

พระภิกษุพระยานรรัตนราชมานิต (เจ้าคุณนรฯ)

พระผู้มีจริยวัตรงดงาม สละความสุขทางโลกที่ถือว่ามิครบทุกอย่าง ทั้งฐานะ ยศและคู่ครอง ออกบวชตลอดชีวิต นั้นมือเดียวไม่ฉันอาหารในวันพระ เป็นผู้เคร่งครัดในพระธรรมวินัย ลงอุโบสถทำวัตรทุกวันโดยไม่ขาด แม้ขณะเป็นโรคมะเร็งกรามข้างจนเน่าเฟะ ท่านก็ลงทำวัตรสวดมนต์ด้วยสีหน้าปกติ

ตลอดชีวิต ท่านยอมหยุดลงทำวัตรเพียงแค่วันหนึ่ง ด้วยความเกรงใจที่ พระพุทธโฆษาจารย์ท่านขอร้อง เนื่องจากเห็นว่าโดนงูกัดเท้าบวมมาก แต่ท่านก็หายเป็นปกติในวันต่อมา โดยที่ไม่ได้ฉันทาหรือไปหาหมอเลย เป็นที่ประหลาดใจในกำลังจิตของท่าน ที่ดับพิษของงูร้ายลงได้

ท่านเป็นพระที่สันโดษมาก กุฎิไม่มีเครื่องใช้ไฟฟ้า แม้หลอดไฟสักดวงก็ไม่มี คั้นน้ำฝนจากภาชนะที่ทำจากกะลามะพร้าวขัด ที่นอนมีเพียงจิวรเก่าปูบางๆ ภายในกุฎิ มีโลงศพและโครงกระดูกเพื่อไว้พิจารณาธรรมและเจริญกรรมฐาน ยินดีสนทนาธรรม กับญาติโยมเป็นเวลานับวัน เฉพาะหลังทำวัตรเช้า-เย็นเท่านั้น ไม่รับกิจนิมนต์ แต่จะมุ่งเน้นการปฏิบัติสมาธิภาวนาอยู่ในกุฎิ

รับอุปถัมภ์ศูนย์เลี้ยงเด็กปั้นเหล่าใหญ่ บ้านส่องดาว บ้านท่าศิลา สร้างอ่างเก็บน้ำ ทำถังกรองให้ชาวบ้าน โครงการหลายโครงการที่ทำให้ชาวบ้านหลายอำเภอได้มีน้ำประปาใช้ ไปช่วยเหลือแนะนำพระเถระที่ไปสอนนักธรรมทุกปี

กิจวัตรประจำวันของท่านคือ ตื่นนอนเวลา 2.00 นาฬิกา ทำความเพียร บำเพ็ญภาวนา เดินจงกรม ทำวัตรสวดมนต์ และออกบิณฑบาตเวลา 7.00 น. ฉ้นเสร็จ บำเพ็ญภาวนาถึง 12.00 น. พักผ่อนและบำเพ็ญเพียรต่อ 14.00-16.00 น.หลังจากนั้นรับแขก กวาดลาดวัดและทำงานอื่นๆ 19.00 อบรมพระเถระ 22.00 จึงจำวัดพักผ่อน

จะเห็นได้ว่าท่านเป็นพระปฏิบัติจริงๆ มีจริยวัตรที่งดงามน่าเคารพ และเป็นไปเพื่อการหลุดพ้นเท่านั้น เป็นพระที่ไม่สนใจลาภสักการะ ตอนแรกท่านตั้งใจอุปสมบทเป็นพระเมื่อ 25-26 เพราะต้องการให้พรรษาอ่อนกว่าเพื่อพระรุ่นเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการไม่มักใหญ่ใฝ่สูง หรือไม่ต้องการลาภสักการะนั้นเอง เมื่อมีผู้บริจาคส่วนตัว ท่านก็จะเฉลี่ยให้เพื่อนสหธรรมิกหรือ อนุเคราะห์ไปยังวัดต่างๆ

พระอาจารย์วันมรณภาพ ในวันที่ 27 เม.ย. 2523 สิริอายุ 59 ปี

(ย่อความจากประวัติพระอาจารย์วัน อุตตโม โดย พระปริยัติสารสุธี)

"พระองค์มีวแต่เป็นห่วงคนอื่น แต่ไม่ทรงห่วงพระองค์เองบ้างเลย.."

หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ

หลวงปู่แหวน ออกบรรพชาเป็นสามเณรเมื่ออายุ 9 ปี ตั้งใจศึกษาปฏิบัติจนสามารถอ่านตำราไบบลานได้แตกฉาน ทั้งภาษาขอมและล้านนาได้ตั้งแต่ยังเป็นสามเณร (ว่ากันว่าตอนอายุ 13 ปีเท่านั้น) ขยันทำสมาธิภาวนา เฝียบขริมพุดน้อย นันอาหารมือเดียว

เมื่ออายุประมาณ 30 ปี ได้เริ่มออกธุดงค์เรื่อยมา จนมาพบกับหลวงปู่ตื้อ อจลธรรมโม ซึ่งเป็นผู้ชักนำให้ได้มาพบและฟังธรรมจากพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต เกิดความซาบซึ้งและเป็นทางแห่งการแสวงหาธรรมตามที่ประสงค์ หลังจากนั้นหลวงปู่แหวน ได้ออกธุดงค์ไปพร้อมกับหลวงปู่ตื้อ ไปทางภาคอีสาน ข้ามไปถึง ลาว เขมร เวียดนาม พม่า ทะลุกลับมาทางเหนือของไทยและวนกลับมาอีสานอีกที

หลวงปู่แหวนยังคงออกธุดงค์กรรมฐาน แสวงหาที่วิเวกตามป่าเขาลำเนาไพรเรื่อยมาจนอายุ 75 ปี จึงมาจำพรรษาที่วัดคอดอยแม่บั้ง จ.เชียงใหม่ ตามการนิมนต์ของพระอาจารย์หนู เพราะเนื่องจากหลวงปู่ชรภาพมากแล้วและท่านก็อาพาธต้องผ่าตัดขาที่อีกเสบ สาเหตุน่าจะมาจากการเดินธุดงค์ในป่าเขาเป็นเวลาหลายสิบปี

มีเรื่องอัศจรรย์ในช่วงแรกว่า ท่านเกิดอาพาธอย่างหนักอาเจียน และถ่ายจนหมดแรง แต่สุดท้ายได้ฉันทกเถื่อที่เหลื่อจากการนันมะขามป้อมของพระอาจารย์มหาบัว ที่ติดไปด้วย อาการก็หายเป็นปลิดทิ้ง

ในป่านั้นเอง ท่านใช้ความอดทนต่อหญิงสาวที่มาช่วยวน ในที่สุดเห็นวสถานที่ไม่เหมาะสม จึงต้องหลีกออกมา แล้วตัดสินใจเดินทางไปธุดงค์กับพระอาจารย์มหาบัว พอใกล้วันวิสาขะ จึงเดินทางกลับมาอุปัฏฐากพระอาจารย์มั่นเหมือนเดิม ซึ่งพระอาจารย์มั่น ได้ให้กำลังใจและให้อิวาทว่า การเจริญอานาปานสติก็เป็นทางที่ดีเหมือนกัน เพราะการเจริญกรรมฐานแต่ละอย่าง เมื่อจิตจะรวมลงเป็นสมาธิ นั้น ย่อมโน้มลงสู่กลองอานาปานสติเสี่ยก่อน จึงรวมลงเป็นสมาธิ พระอาจารย์ทั้งหลายได้กล่าวไว้ว่า “กรรมฐาน 40 ห้องเป็นห้องของอานาปานะ” ดังนี้

ในปีต่อมาพระอาจารย์วันก็กราบลาไปธุดงค์ภาวนาอีกและเมื่อพระอาจารย์มั่นอาพาธ ท่านก็ได้กลับมารับใช้อุปัฏฐากพระอาจารย์มั่นจนถึงวันมรณภาพและฌาปนกิจเสร็จ ถือว่าเป็นผู้ที่ได้อุปัฏฐากพระอาจารย์มั่นได้ยาวนานที่สุดนับเวลาได้ประมาณ 5 ปี เพราะปกติพระอาจารย์มั่นจะไม่อยู่ที่ใดนานนัก เพราะท่านเป็นนักปฏิบัติจึงเปลี่ยนสถานที่บำเพ็ญไปเรื่อยๆ

สมเด็จพระญาณสังวร

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

สมเด็จพระญาณสังวรสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก(เจริญ สุวฑฺฒโน)
ทรงบรรพชาเป็นสามเณรตั้งแต่ พ.ศ.2469 ขณะอายุ 14 ปี
ทรงขึ้นดำรงตำแหน่ง พระสังฆราชองค์ที่ ๑๕ แห่งกรุงรัตน โกสินทร์ เมื่อ พ.ศ. 2532
(จนถึงปัจจุบัน 2554)

ทรงสอบได้นักธรรมเอก เปรียญธรรม 9 ประโยค ทรงนิพนธ์ตำราทางด้าน
พุทธศาสนาไว้เป็นจำนวนมาก ทั้งตำราการศึกษาของนักเรียนบาลี ตำราพระธรรม
เทศนา งานแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ฯลฯ ท่านศึกษาการปฏิบัติสมถภาวนาจาก
พระป่ากรรมฐานสายพระอาจารย์มั่น ได้รับการยอมรับจากคณะสงฆ์และผู้แตกฉาน
ในธรรมว่า.. ทรงเป็นทั้งนักปริยัติที่เป็นพหูสูตรและนักปฏิบัติที่เคร่งครัด

ทรงได้รับแต่งตั้ง ให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาพระพุทธศาสนา
และงานบริหารคณะสงฆ์มากมายหลายตำแหน่ง หลายวาระ ทรงมีบทบาทในการ
เผยแผ่ พัฒนา ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาในหลายๆ ด้าน ทั้งในและต่างประเทศ
ทรงบูรณะซ่อมสร้าง ปุชนิยสถาน วัด เจดีย์ โรงเรียน โรงพยาบาล เป็นจำนวนมาก

"เขาไม่ได้ทำประโยชน์อะไรมากเหมือนกับในหลวงหรือ"

หลวงพ่อดุตตะ (พระครูอุดมสิทธิศาสตร์) วัดวังแก้วเวการาม จ.กาญจนบุรี

หลวงพ่อดุตตะผู้ยิ่งใหญ่ระดับประเทศคนหนึ่ง

พระเกจิอาจารย์ชื่อดังเป็นที่นับถือของชาวไทยเชื้อสายมอญและชาวพุทธ
ทั่วไป ชื่นชอบการธุดงค์บำเพ็ญเพียรบนป่าเขาเป็นวัตร เป็นเวลานานหลายปี
ท่านเป็นชาวพม่า ออกบวชเป็นสามเณรเมื่ออายุ 18 ปี และตั้งใจบวชตลอดชีวิต
ขยันศึกษาทั้งทางปริยัติและปฏิบัติ โดยสอบได้นักธรรมเอกและเปรียญ 8 ประโยค
(ซึ่งสูงสุดของพม่าในขณะนั้น) และมีความรู้ในด้านวิปัสสนากรรมฐาน และรอบรู้ใน
เรื่องพุทธาคมเป็นอย่างดี (จึงสามารถธุดงค์ในป่าเขาสมัยก่อนซึ่งอันตรายมาก)

ภายหลังท่านจึงได้ธุดงค์เข้ามาจำพรรษาในประเทศไทยและได้ร่วมกับ
ชาวบ้านสร้างสำนักสงฆ์ขึ้นในจังหวัดราชบุรี ต่อมาได้รับอนุญาตจากกรมการศาสนา
ให้ใช้ชื่อว่า วัดวังแก้วเวการาม หลวงพ่อดุตตะได้รับการยอมรับเข้าเป็นคณะสงฆ์ไทย
และได้รับการเลื่อนยศตามลำดับ จนสุดท้ายได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็น
พระราชอุดมมงคลพหลนราทร เมื่อ พ.ศ. 2534

มรณภาพในวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2549 สิริอายุรวม 97 ปี

“...พระภิกษุพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะได้ทรงพระผนวชตามราชประเพณีเพียง
อย่างเดียวนั้น หามิได้ แต่ทรงพระผนวชด้วยพระราชศรัทธาที่ตั้งมั่นใน
พระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง มิได้เป็นบุคคลจำพวกที่เรียกว่า “หัวใหม่” ไม่เห็นศาสนา
เป็นสำคัญ แต่ได้ทรงเห็นคุณค่าของพระศาสนา ฉะนั้น ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาสามัญก็
กล่าวได้ว่า... “บวชด้วยศรัทธา” เพราะทรงผนวชด้วยพระราชศรัทธา ประกอบด้วย
พระปัญญา และได้ทรงปฏิบัติพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด...”

สมเด็จพระสังฆราช ยังได้ทรงกล่าวถึงพระราชจริยวัตร ของพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวว่า “ในด้านหน้าที่ราชการนั้น ก็ทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจทาง
พระพุทธศาสนา ตามราชประเพณีโดยมิได้ขาดตกบกพร่อง เช่น... พระราชกรณียกิจ
เนื่องในเทศกาลสำคัญทางพระพุทธศาสนา พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์ในการ
บูรณปฏิสังขรณ์พระอารามต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และในหัวเมือง

พระราชทานแต่งตั้งสมณศักดิ์แก่พระสงฆ์ในการเอื้ออำนวยแก่การปกครอง
คณะสงฆ์ และเชิดชูผู้ทรงศีลทรงธรรมให้เป็นที่ปรากฏ ตลอดถึงพระราชทานพระ
บรมราชูปถัมภ์ การสั่งสอนและการเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในประเทศและ
ต่างประเทศ ในด้านที่เป็นการส่วนพระองค์นั้น ก็ทรงปฏิบัติพระองค์ยึดมั่นอยู่ใน
คุณธรรม ของพระพุทธศาสนา มีราชธรรม เป็นต้น ทรงศึกษาพระพุทธศาสนา และ
ทรงนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลเป็นส่วนพระองค์ในโอกาสต่างๆ
และบำรุงพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเป็นจำนวนมากมิได้ขาด...”

ประวัติย่อพระราชพรหมยาน (หลวงพ่อดำ)

หลังจบประถมสี่เมื่ออายุ 15 ปี ได้เข้ามาอยู่กับคุณยายที่ธนบุรี ได้ศึกษาเรื่อง
แพทย์แผนโบราณ และได้เป็นเภสัชกรทหารเรือเมื่ออายุ 19 อุปสมบทเมื่ออายุ 20
(พ.ศ.2479) ที่วัดบางนมโค อยุธยา โดยมีพระครูรัตนานิกรมย์เป็นพระอุปัชฌาย์ ซึ่งท่าน
กล่าวว่าบวชพระมาไม่เคยอึดใจเท่าบวชครั้งนี้ และท่านายถึงหลวงพ่อดำไว้อีกว่า
บวชแล้วจะไม่สึก จะมีบิรวารมากและต้องอยู่สอนเหล่าศิษย์จนตาย

พออายุ 21 สอบได้นักธรรมตรี อายุ 22 สอบได้นักธรรมโท อายุ 23 สอบได้
นักธรรมเอก และในระหว่างพรรษาที่ 1-4 ท่านก็เคร่งครัดในการศึกษาปฏิบัติวิเสนา
กรรมฐาน และเรียนด้านอภิญา ออกธุดงค์ไปอยู่ในป่าช้า และปลีกวิเวกตามป่าเขาใน
หลายจังหวัด ได้มีโอกาสศึกษากรรมฐานจากครูบาอาจารย์หลายท่าน หนึ่งในนั้นคือ
หลวงพ่อดำ โสนันโท เมื่ออายุ 29 สอบได้เปรียญ 4 ประโยค และได้รับแต่งตั้งเป็น
เจ้าคณะ 4 วัดประยูรวงศาวาส และอายุ 35 ได้มารับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดบางนมโคอยู่
ประมาณ 6 ปี

ตลอดชีวิตท่านเดินทางไปจำพรรษาในหลายวัด เพราะเป็นธรรมเนียมนัก
ปฏิบัติที่มักจะต้องเปลี่ยนที่ภาวนาไปเรื่อยๆ เพื่อให้ไม่ให้ติดในลาภสักการะ และต้อง
แสวงหาที่เหมาะสมกับการบำเพ็ญเพียรมากที่สุด ในที่สุดท่านก็มาอยู่จำพรรษาประจำ
ที่วัดท่าซุงในปี 2511 ได้พัฒนาจากวัดเล็กๆจนเจริญเป็นอย่างมากจนโด่งดังไปทั่ว
ประเทศ

หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน (วัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี)

"...ไม่รู้ว่าพ่อหลวงแม่หลวงของไทย ทำงานปรารณาความเป็นอะไร
ทำงานกันจนไม่มีเวลาพักผ่อน..."

" พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนี้คือหัวใจ
ของชาติไทยเรา ให้พากันเตือน อย่าพากันดูถูกเหยียดหยามทำลาย เช่นอย่างจะทำลาย
จะไม่ให้มีพระเจ้าอยู่หัว มันคนเกิดมาแล้วพ่อแม่ตายหมด มีแต่ลูกกำพร้าหิมเหมมๆ
มันใช้ไม่ได้นะ สกุดใดที่มีคนคับแคบอยู่ในบ้านนั้นเมืองนั้นแล้ว สกุดนั้นไม่เจริญ
สกุดใดที่มีความกว้างขวาง มีจิตใจอันกว้างขวาง พิจารณาครอบรอบเพื่อทำประโยชน์แก่
ส่วนรวมผู้นั้นเป็นผู้ดี

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราคือหัวใจของคนไทยทั้งชาติ ให้พากัน
ทะนุถนอมนะ อย่าพากันไปทำลาย จะมีแต่ลูกหยอมเหมมๆ พ่อแม่ผู้ให้ความร่มเย็นไม่
มีมันไม่เกิดประโยชน์ อย่างไม่ต้องรักษาส่วนใหญเอาไว้ ในประเทศไทยเราก็คือ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว-สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี นี้คือหัวใจของชาติให้
พากันเคารพเตือน อะไรที่เป็นหลักใหญ่ของชาติของส่วนรวมให้พากันรักษา พากัน
เตือน อย่าพากันทำลายโดยอวดดี "

“พระองค์ทรงมีกระเสจิตแรงมาก ฉันเองยังสู้ท่านไม่ได้”

เรื่องปรารณาพุทธภูมินี้ พระองค์(ในหลวง)ปรารณามานาน แต่เวลานี้บารมี
เป็น "ปรมัตตบารมี" ก็เหลืออีก ๕ ชาติ และที่พระองค์ปฏิบัติมานานแล้ว ไม่ใช่ไม่
สำเร็จ พุทธภูมิต้องบำเพ็ญกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระองค์เป็น "วิริยธิดะ"
ต้องบำเพ็ญบารมีถึง ๑๖ อสงไขยกำไรแสนกัป นี่บำเพ็ญมาเกิน ๑๖ อสงไขยแล้ว
"แสนกัป" อาจยังไม่ครบ จึงต้องเกิดอีก ๕ ชาติ

พระราชพรหมยาน วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

[พระมหาวิระ-หลวงพ่อกาฬี (สิงดำ)]

ความจริงหลวงพ่อกาฬีนามว่า "พระมหาวิระ" แต่คำว่า "กาฬีสิงดำ" เป็น
นามปากกาของท่านในการเขียนหนังสือเท่านั้น ซึ่งเป็นชื่อเล่นที่หลวงพ่อบานท่านใช้
เรียกพระมหาวิระ ท่านเล่าให้ฟังว่า ในชาติก่อนๆ สมัยหลวงพ่อบานเกิดเป็นกาฬี
พระมหาวิระได้เกิดเป็นสิงอาศัยอยู่แถวนั้นมีความคุ้นเคยกันดี และเมื่อกลับมาเกิดใหม่
ก็ชนเหมือนสิง ประกอบกับผิวท่านคล้ำ หลวงพ่อบานเลยเรียก เป็นชื่อเล่นใหม่ว่า
"สิงดำ"

หลวงตามั่นมือเดียวในบาตร อยู่กุฏิไม้เรียบง่ายหลังเล็กๆ บริหารกิจของธรรมดาและใช้อันเดิมต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน ผ้าขนหนูแม้ขาดแล้วก็ยังใช้ต่อจนหมดสภาพ

วัดเป็นวัดป่าแท้ๆ ไม่มีน้ำไม่มีไฟ ไม่มีโทรศัพท์ (ฟังจะมามีน้ำในตอนหลัง) ไม่มีพุทธพาณิชย์ ไม่มีเครื่องกลางของหลัง ไม่มีเทพเจ้าอะไรให้กราบไหว้ ยกเว้นพระประธานที่เป็นองค์ระลึกลงถึงพระพุทธเจ้าองค์เดียว กับรูปพ่อแม่ครูบาอาจารย์ท่านนั้น โบสถ์ กุฏิ ศาลา ก็เรียบง่ายสร้างด้วยไม้และใช้มาเป็นเวลานาน ไม่นั่นก่อสร้างวัตถุใหญ่โต แต่เน้นสร้างคนและช่วยโลกเป็นสำคัญ

เมื่อจบกิจการปฏิบัติพ้นแล้วจากสังสารวัฏ ท่านจึงใช้เวลาที่เหลือเพื่อเมตตาสงเคราะห์กับสัตว์โลกโดยไม่เลือกชนชั้นวรรณะ โดยช่วยเหลือสนับสนุนทุนก่อสร้างและอุปกรณ์การแพทย์แก่สถานพยาบาลทั่วประเทศ กว่า 200 แห่ง มอบทุนสร้างโรงเรียน เรือนจำ สถานีรถไฟ สะพานลอย มูลนิธิสงเคราะห์เด็กพิการและสัตว์ช่วยเหลือทหาร ตำรวจ หน่วยงานราชการอื่นๆ อีกหลายแห่ง ซึ่งรวมแล้วมีมูลค่ามหาศาล แม้ญาติโยมจะทำบุญกับท่านมากมาย แต่ท่านก็แจกจ่ายกลับคืนสู่สังคมหมด โดยบางครั้ง ถึงกับเงินเกลี้ยงบัญชีของวัดป่าบ้านตาดเลยทีเดียว

หลวงตาเปรียบเหมือนพระมหาบุรุษผู้กอบกู้ชาติไทยให้พ้นจากหายนะ โดยได้ทำโครงการผ้าป่าช่วยชาติ นำทองคำและเงินมหาศาลเข้าคลังหลวง จนประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเงิน แม้เจอวิกฤตเศรษฐกิจ ก็ไม่ต้องล่มสลายเหมือนหลายประเทศ หากไม่มีเงินทุนสำรองซึ่งภายหลังทองคำได้ทวีคูณเพิ่มขึ้นอีกถึง 5 เท่า ประเทศไทยคง

หลวงปู่สิมขึ้นชอบการปลีกวิเวกไปตามป่าเขาและถ้ำต่างๆ ได้จาริกธุดงค์ไปบำเพ็ญเพียร ณ สถานที่วิเวกหลายแห่งในภาคอีสานและเหนือ วัดสันติธรรมที่เชียงใหม่ก็เกิดจากคำริของหลวงปู่สิม โดยลูกศิษย์ตั้งใจสร้างถวายท่าน แม้จะชอบการปลีกวิเวกออกธุดงค์ แต่เมื่อเกิดเหตุจำเป็น หลวงปู่สิมก็ต้องลงไปช่วยเป็นรักษาการเจ้าอาวาสวัดอโศการาม และเป็นเจ้าอาวาสวัดป่าสุทธาวาสอยู่ระยะหนึ่งตามคำขอของพระผู้ใหญ่ และต่อมา(พ.ศ.2510) จึงได้ขอลาภาระกิจทั้งหมดเพราะมีปัญหาเรื่องสุขภาพและได้มาจำพรรษาที่วัดถ้ำผาปล่องตลอดมา

หลวงปู่สิมเป็นพระที่ขยันเอาจริงมาตั้งแต่เป็นสามเณร เช่นการขุดสระน้ำที่คนอื่นทิ้งงานท้อกันไปหมดแล้ว แต่กลับเหลือสามเณรสิงขุดอยู่คนเดียวด้วยความมุ่งมั่น เมื่อเป็นเจ้าอาวาสท่านก็มีเมตตากับพระลูกวัด เมื่อพระเณรอาพาธท่านจะเฝ้าจนกว่าผู้ป่วยอาการจะดีขึ้น

เมื่อครั้งชาวบ้านตั้งสี่ตำบลได้อาราธนาหลวงปู่ให้มาเป็นประธานในการทำฝายน้ำล้น ลำน้ำอูน ท่านก็ลงมือทำอย่างเต็มที่ คือเริ่มงานตั้งแต่ตีสี่ หยุดพักฉันอาหารตอนสิบโมงเช้า และทำงานต่อจนถึงหนึ่งทุ่ม จึงทำวัตรสวดมนต์แสดงธรรม แล้วทำงานต่อกว่าจะได้จำวัดก็สี่ทุ่มหรือบางวันถึงตีสอง จะเห็นได้ว่าถ้าเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมท่านก็พร้อมจะทุ่มเทให้เต็มที่ โดยที่ในเรื่องกิจของสงฆ์ ท่านก็มีผู้มีข้อวัตรโคบกพร่องเลย

เรื่องการบรรลุธรรมก็เช่นกัน หากเราศึกษากันจริงๆ พระวินัยจะมีข้อปลีกย่อย เยอะมาก ถ้าสำเร็จจริงก็อาบัติแค่เล็กน้อยเท่านั้น หากกล่าวกับพระด้วยกันหรือเป็นการรายงานผลการปฏิบัติให้เหล่านักปฏิบัติฟัง เป็นการพูดความจริงเล่าสภาวะธรรม ไม่ได้แสดงเพื่อยกตน ข่มท่าน หรือเพื่อหวังลาภยศนั้น ตามพระวินัยไม่ถือว่าผิด หลายคนไม่ได้ศึกษาให้ลึกซึ้ง ก็คิดเหมาไปหมดว่า พระองค์ไหนบอกว่าตนบรรลุธรรม ก็อาบัติปาราชิก และองค์ไหนพูดคำหยาบคือผิดศีลไม่ใช่พระอริยะ ซึ่งความจริงแล้ว "ไม่ใช่" ในเรื่องของธรรมะนั้นลึกซึ้งเกินกว่าจะท่องจำแค่หลักการ หลายคนที่ได้ฟัง เทศน์ของหลวงตา และได้ไปสัมผัสกับองค์จริงของท่านก็คงจะหายสงสัยเอง

แต่ในปัจจุบันก็ยังมีคนปรามาสและเข้าใจท่านผิดอยู่ ซึ่งส่งผลเสียและหายนะ อันใหญ่หลวงให้กับชีวิตพวกเขา การปรามาสพระอริยะเป็นกรรมที่แรงมาก ก่อนจะปักใจเชื่ออะไรจึงอยากให้ไตร่ตรองให้ดี และก่อนจะว่าใครควรจะสำรวจตนเองด้วยว่า มีความดีและทำความดีไว้แค่ไหนเชียว ดังนั้นถ้าไม่แน่ใจอะไร อย่าเที่ยวไปกล่าวหาว่าใครเลยจะดีกว่า ไม่ศรัทธาก็คืออย่าลบหลู่ ผมเองก็เคยปรามาสหลวงตามาด้วยความเข้าใจผิดเช่นกัน และต่อมาได้ศึกษาจริยะวัตรของท่าน ได้พบองค์ท่านจริงๆ จึงได้รู้ว่าที่เคยรู้เห็นมา เป็นการเข้าใจผิดทั้งหมด ยังโชคดีที่กราบขอขมาได้ทัน สำหรับคนที่ไม่ทันแล้วก็กราบขอขมาหน้าหิ้งพระได้นะครับ ยังไม่สายหรอกที่จะกลับตัวแก้ไข ความผิดที่เกิดจากความไม่รู้

จนกระทั่งเมื่อหลวงปู่สิม ได้เข้าไปรับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ ในวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และละสังขารอย่างกระทันหันในอีก "2" วันต่อมา แท้ที่จริงแล้ว การที่หลวงปู่สิมท่านยังไม่ "ละสังขาร" ตอนที่ตกเหวและ "อยู่ต่อ" มาอีกเดือนเศษ ด้วยความยากลำบากขั้นเป็นที่ยิ่งนั้น จุดประสงค์ที่มีอยู่เพียงสถานเดียวก็คือ "เพื่อถวายกุศลในหลวงเป็นครั้งสุดท้าย" โดยตรงเพียงเท่านั้น... "เท่านั้น" เท่านั้นจริงๆ.....!!!!

เมื่อถึงเวลาเดินทางไปพระราชวัง หลวงปู่อาพาธหนักมาก แต่ท่านก็อดทนจนเสร็จพิธี เมื่อเข็นรถของหลวงปู่กลับออกมาจากประตูพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย พอท่านเห็นคณะที่ไปรอรับ หลวงปู่สิมท่านก็ปรารภกับพระอุปัชฌาว่า "นนท์เอ๊ย..หลวงปู่หมดภาระแล้ว หมดเรื่องหมดราวเสียที..!!" แล้วท่านก็ละสังขารอยู่ในท่าสี่ไฮยาสน์ในกุฏิหลังจากกลับไปถึงวัด ได้ 1 วัน

(หมายเหตุ : หลวงปู่ไม่ได้ต้องการไปเพื่อรับพระราชทานยศ แต่ท่านต้องการไปถวายพระพรและถวายกุศลแด่ในหลวง จึงอดทนแม้อาพาธหนักต้องทรมาณอย่างมาก ประคองลมหายใจสุดท้ายที่เหลือเพื่อถวายกุศลแด่ในหลวงเป็นครั้งสุดท้ายจริงๆ)

"ท่านเป็นพระอรหันต์ขององค์นี้ ข้ารู้มานานแล้ว"

หลวงปู่ดู พรหมปัญโญ

"ธรรมะที่ท่านอาจารย์(พระมหาบัว) แสดงให้พวกเราฟังนั้น สามารถยึดถือเป็นหลัก
ประพฤติปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่มีผิดพลาดแม้แต่เปอร์เซ็นต์เดียว"

ท่าน ก.เขาสวนหลวง

พระเกจิอาจารย์อีกจำนวนมาก ที่สรรเสริญในคุณของหลวงตาพระมหาบัว
เช่น หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย / หลวงพ่อแนน สุภัทโท / พระอาจารย์เบน ธนาโคร /
หลวงพ่อปราโมทย์ ปาโมชฺโช / คุณดั่งตฤณ (เจ้าของผลงานเสียดายคนตายไม่ได้อ่าน)

หลวงตาพระมหาบัวมรณภาพเมื่อวันที่ 30 ม.ค.2554 สิริอายุ 98 ปี
(79 พรรษา)

หลวงพ่อพุทธ สร้างประโยชน์ให้กับส่วนรวมไว้มากมาย ทั้งเป็นองค์อุปถัมภ์
โรงพยาบาล โรงเรียน หน่วยงานราชการและมูลนิธิต่างๆ เป็นองค์บรรยายให้ความรู้
ทางด้านการปฏิบัติสมาธิวิปัสสนาให้กับองค์กร นักเรียนนักศึกษาและบุคคลทั่วไป
หลายจังหวัด การสอนของหลวงพ่อนั้น เน้นการขัดเกลาเพื่อความหลุดพ้น
การทำสมาธิ การเจริญสติเป็นหลักใหญ่ คำสอนของท่านมีทั้งแบบลึกซึ้งสำหรับขั้นสูง
และเรียบง่ายสำหรับบุคคลทั่วไป

หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย เป็นพระสายวิปัสสนาที่เคร่งครัด มีจริยะวัตรที่งดงาม
สมณะ สันโดษ เรียบง่าย เป็นที่ยอมรับของคณะสงฆ์ และเป็นที่เคารพนับถือของ
นักปฏิบัติธรรมจำนวนมาก เป็นพระแท้ที่กราบได้อย่างสนิทใจ

หลวงพ่อพุทธ มรณภาพในวันที่ 15 พ.ค.2542 สิริอายุ 78 ปี

สามารถติดตามอ่านเก็ล็ดคำสอนของหลวงพ่อพุทธ ฐานิโย
ซึ่ง ดร.คาราวรรณ เด่นอุดม ได้รวบรวมไว้เป็นตอนสั้นๆ เข้าใจง่าย
ขอรับหนังสือได้ที่ วัดวะภูแก้ว www.thaniyo.com
หรือแบบเสียงอ่านหนังสือที่กำลังจัดทำ โหลดได้ฟรีที่ www.jozho.net

ประวัติย่อ : หลวงปู่คู่ พรหมปัญญา

ในตอนทารกท่านปลัดตกน้ำในฤดูน้ำหลาก แต่น้ำอัสจรรย ท่านไม่จมน้ำและลอยไปติดอยู่ข้างรั้ว จึงเชื่อกันว่าเป็นผู้มีบุญวาสนามาเกิด ได้ออกบวชเมื่ออายุ 21 ปี (พ.ศ.2468) สนใจศึกษาทั้งด้านปริยัติและปฏิบัติ เดินทางหาความรู้จากพระอาจารย์หลายท่านหลายจังหวัด และเริ่มออกธุดงค์ในปี พ.ศ.2486

หลวงปู่คู่เป็นผู้มีเมตตาสูงมากเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนในวงกว้าง การสอนศิษย์คือเน้นการภาวนาเป็นหลักและมีรูปแบบการภาวนาอีกแบบด้วยการ.. สวดมนต์ คือ "บทสวดจักรพรรดิ" เป็นกุศโลบายเพื่อให้คนมาใหม่ได้ฝึกภาวนา และเป็นการเจริญเมตตาซึ่งทำได้ง่ายและส่งผลดีต่อทุกคน

ในเรื่องของวัตถุมงคลนั้น การที่ท่านสร้างหรืออนุญาตให้สร้าง ก็เพราะเห็นว่าบุคคลจำนวนมากยังขาดที่ยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ จิตยังไม่มีการกำลังพอจะยึดหลักธรรมเพียงอย่างเดียว ต้องอาศัยวัตถุเป็นเครื่องระลึก เครื่องกระตุ้นด้วย ท่านเคยพูดว่า ...

“ ติตวัตถุมงคลยังดีกว่า ที่จะไปให้ติตวัตถุอุปมงคล ”

แต่สิ่งที่ท่านยกไว้เหนือกว่า ความศักดิ์สิทธิ์ของวัตถุมงคลนั้น ก็คือ การปฏิบัติ การภาวนา ที่เป็นสุดยอดแห่งเครื่องรางของขลัง บางคนมาหาท่านเพื่อต้องการของดีเช่นเครื่องรางของขลัง มักจะได้รับคำตอบจากท่านว่า ...

“ ของดีนั้นอยู่ที่ตัวเรา พุทซัง ฆัมมัง ลังฆัง นี่แหละของดี ”

"คนเราต้องทำให้ดี เมื่อดีแล้วจึงรวย แล้วจะได้ไม่ช่วย

พระจะดีต้องหมอดอยาก ถ้ายังอยากอยู่ก็ไม่ใช่พระดี"

สุขภาพหลวงปู่เริ่มอ่อนล้าลงมาก เพราะพักผ่อนน้อยและมีภาระกิจมาก ในวันที่ 16 ม.ค. 2533 ท่านได้พูดว่า.. “ไม่มีส่วนใดในร่างกายที่ไม่เจ็บปวดเลย ถ้าเป็นคนอื่นคงเข้าห้อง ICU ไปนานแล้ว ” พร้อมทั้งพูดหนักแน่นว่า.. “ข้าจะไปแล้วนะ” หลวงปู่ได้กล่าวโอวาทครั้งสุดท้ายไว้ว่า “ถึงอย่างไรก็ขอให้อย่าได้ละทิ้งการปฏิบัติ ได้ชื่อว่าเป็นนักปฏิบัติก็เหมือนนักมวย ขึ้นเวทีแล้วต้องชก อย่ามัวแต่ตั้งท่า เงอะ ๆ ะ ๆ ” คืนนั้นหลวงปู่กลับเข้ากุฏิและมรณภาพในเวลาประมาณ 5 นาฬิกาของวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2533

รวมสิริอายุได้ 85 ปี 8 เดือน (65 พรรษา)
